

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quid fit Rescriptum & quotuplex?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

non derogatur Arg. c. ex parte. 3 Juncta
Gloss. V. nulla mentio de Capellis, Mo-
nach. (cū tali tantā maturitate factæ
Conciliari dispositioni noluit tam facile
derogare Pontifex) vel certis quibus-
dam clausulis contra derogationem mu-
nita sit; quæ si specificam mentionem
requirat, non tollitur per clausulam ge-
neralem, non obstantibus quibuscunque
in contrarium: sed debet habere clau-
sulam specialem clausulæ priori, expressè
vel æquivalenter derogantem.

Resp. 2. Non tantum per postero-
rem Principis Constitutionem deroga-
tum censetur particularibus statutis,
quaravis lex posterior directè contraria
sit illis, ut constat ex relato c. 1. (quorum
enim nullā notitiam Princeps habet, sicuti

presumitur non habere notitiam eorum,
quæ particularia locorum certorum sunt,
illis non censetur per suam contrariam
constitutionem derogare, nisi expressè
caveatur, saltem per clausulam genera-
lem non obstante quocunque contrario
statuto, &c. ut ait Gloss: in relato c. v.
facti; aut nisi statutum tale particulare
idem disponat & decernat, quod dispo-
nit & decernit jus commune, nihil ei ad-
dendo, vel detrahendo, prout iterum
probat relata glossa, & ex eo desumpta
ratio, quod scilicet cū aliud nihil statuat jus
particulare, quàm jus commune, conse-
quenter qui derogat juri communi, cen-
seatur etiam derogare juri particulari,
idem profus asserenti, quod asserit jus
commune.

T I T V L V S I I I . D E R E S C R I P T I S .

S E C T I O I .

De Rescriptis in genere, eo- rumque divisione & impe- tratione.

§. I.

Quid sit Rescriptum & quomplex?

Rescriptum aliud non est, quàm Re-
sponsum Principis supremi Ecclesia-
stici vel Secularis, supplicanti vel con-
sultanti in scripto datum: quamvis enim
si rescripti nomen latius accipere velis

omnis responsio ad petitionem alterius,
quamvis à privato facta sit, in scripto
obtenta, rescriptum dici possit, quia
tamen in *h. t.* maximè de rescriptis Pon-
tificiis agitur, & leges etiam Civiles in
strictiore acceptione de rescriptis lo-
quuntur, hinc ab illa strictiore, & magis
propria acceptione discedi non debuit;
quæ tamen ipsa acceptio strictissima non
est, cū multi adhuc distinguant inter
privilegium, beneficium, dispensatio-
nem, & rescriptum; quia tamen hæc di-
stinctio magni momenti non est, magis
placet sub rescripti nomine hæc omnis
comprehendere.

C 3

Plu-

Plures sunt quidem Rescriptorum divisiones, potissima tamen ea est: qua Rescripta dividuntur in Rescripta *justitia & Gratia*. Illa dantur ad explicandum seu declarandum jus, sive ad lites expediendas, dicendum jus, & administrandam justitiam: hæc dantur ob obtinendam aliquam Gratiam seu beneficium, addunt his aliqui Rescripta etiam mixta, quæ scilicet gratiam & justitiam continent, ut si executori mandetur, ut conferat beneficium, simulque detur potestas compellendi resistentes vel impediendes.

§. II.

Quisam impetrare possint Rescriptum, qui non. Et à quibus contra quos, Et in quibus rebus impetrari possit?

SUpplicare Principi, sive impetrare Rescriptum potest quilibet, sive Actor, sive reus sit, nisi specialiter prohibeatur: Qualiter prohibetur hæreticis *l. 2. Cod. de summa Trinit. Servis, l. 1. Cod. de precibus Imperato, offerendis* (nisi causarum atrocitas aliud extraordinariè concedat) & excommunicatis excommunicatione majore. *c. directus, 26. h. r.* sive occulti sive notorii fuerint, sive per se, sive per Procuratorem, &c. ita ut tam Rescriptum ab his impetratum, quam processus vi talis Rescripti institutus, sint ipso jure nulla (quamvis enim, si coram judice ordinatio egerit excommunicatus, & nec per judicem ex officio, nec per exceptionem Adversarij repullus sit, acta illius omnia, & sententia valida sint, uti colligitur ex *c. 1. §. fin. de*

except. in 6. hoc tamen de judice delegato per rescriptum impetrato, dici non debet, cum enim nullum Rescriptum sit, & irritum, per quod judex delegatus ab excommunicato impetratur, consequenter nullam vi talis Rescripti jurisdictionem acquirit, ergo si aliunde eam non habeat, acta judicij illius, & sententia nulla erunt) nisi super causa ipsius excommunicationis propriæ agat excommunicatus, aut super causa appellationis (ut ne medium necessarium ad sui defensionem videatur illi negari) vel impetraverit taliter excommunicatus Rescriptum ab Episcopo, aut alio ordinario, qui Papâ inferior est, vel à Principe seculari, à quibus per excommunicatum impetrata Rescripta ipso jure valida sunt, cum ea, quæ de Rescriptis in jure Canonico dicuntur, potissimum se extendant ad Rescripta Pontificia, prout ex fine hujus tituli satis colligitur.

§. III.

An quis non tantum pro se, sed etiam pro alio impetrare possit Rescriptum?

Resp. Rescripta ad lites, sive Rescripta justitiæ, non posse aliquem alterius nomine impetrare (ad cavendam scil. nimiam litum multiplicationem) nisi speciale ad hoc mandatum ab eo, cujus nomine impetrat, habeat. *c. nulli 28. §. sunt & alij h. r.* aut sit ex illis Personis, à quibus non debet de jure mandatum exigi, quales sunt Personæ, sanguine aut alia propinquitate conjunctæ, juxta prudentis judicis arbitrium
aut